

Tunnistetiedot poistettu

Käännös

C-292/24 – 1

Asia C-292/24

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

25.4.2024

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Landgericht Frankfurt am Main (Frankfurt am Mainin alueellinen alioikeus, Saksa)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

2.1.2024

Kantaja ja valittaja:

AD

Vastaaja ja valittajan vastapuoli:

Iberia LAE SA

Landgericht Frankfurt am Main

24. siviilijaosto

[– –]

[– –] [asian numero]

Välipäätös

Asiassa

AD, [– –] Albersweiler

– kantaja ja valittaja –

[– –]

vastaan

Iberia LAE SA [– –] Madrid [– –], Espanja

– vastaaja ja valittajan vastapuoli –

[– –]

Landgericht Frankfurt am Mainin (Frankfurt am Mainin alueellinen alioikeus) 24. siviilijaosto on tehnyt 2.1.2024 seuraavan välipäätöksen:

Asian käsittelyä lykätään.

Unionin tuomioistuimelle esitetään SEUT 267 artiklan nojalla seuraavat kysymykset unionin oikeuden tulkinnasta:

Määrätäänkö Montrealin yleissopimuksen 31 artiklan 2 kappaleen toisessa virkkeessä preklusiivisesta määräajasta, ja onko kyseistä määräystä välttämätöntä tulkita siten, että muistutus on tehtävä viimeistään kahdenkymmenen päivän kuluessa matkatavaroiden toimittamisesta, vai voidaanko tällainen muistutus tehdä jo ennen matkatavaroiden toimittamista?

Perustelut

Valittaja vaatii korvausta viivästyksestä aiheutuneista vahingoista lentomatkan osalta Montrealin yleissopimuksen (jäljempänä yleissopimus) nojalla.

Valittaja varasi vastapuolelta lentoliput Frankfurt am Mainista Madridin kautta Panama Cityyn 15.12.2021 suoritettavalle lennolle hänelle itselleen, hänen avopuolisolleen ja heidän lapselleen. Matkustajien matkatavarat eivät saapuneet Panamaan lennon viivästymisen vuoksi. Valittaja teki 15.12.2021 matkatavaroita koskevan katoamisilmoituksen ja oli puhelimitse yhteydessä matkatavaroiden käsittelypalveluun. Matkatavaroiden joukossa oli muun muassa arvokkaita ulkoiluvaatteita, kameratarvikkeita, uudenveroisia matkateltoja ja makuupusseja. Valittaja lykkäsi aluksi matkaansa ja odotti kaksi päivää. Hän hankki puuttuvat matkatavarat jatkaakseen matkaa. Tätä ennen hän oli ilmoittanut yhteydenottolomakkeessa [– –] haluavansa olla henkilökohtaisesti yhteydessä vastapuoleen 18.12.2021 mennessä tai muuten hän hankkisi ostaisi uudet matkatavarat ja jatkaisi matkaansa. Yhteydenottoa ei tapahtunut. Matkatavarat toimitettiin Panama Cityyn vasta 20.12.2021 eli sen jälkeen, kun valittaja oli tehnyt lomakkeessa mainitut korvaavat hankinnat. Valittaja vaatii oman oikeutensa ja hänen mukanaan matkustaneilta avopuolisolta ja lapselta siirtyneen oikeuden nojalla vastapuolelta korvausta pääasiallisesti korvaaviin hankintoihin, matkakuluihin ja korvaavan lennon lentolippuihin liittyvistä kustannuksista.

Amtsgericht Frankfurt am Main (Frankfurt am Mainin alioikeus, Saksa) hylkäsi kanteen 30.1.2023 antamallaan tuomiolla. Se esitti tuomionsa perusteluksi, että

yleissopimuksen 31 artiklan 2 kappaleen toisessa virkkeessä tarkoitettua kanneoikeuden vanhentumista koskevaa määräaika ei ollut noudatettu ja että yleissopimuksen 31 artiklan 4 kappaletta ei myöskään voitu soveltaa.

Valittaja valitti alioikeuden tuomiosta asianmukaisessa muodossa ja määräajassa ja perusteli valituksensa niin ikään asianmukaisessa muodossa ja määräajassa. Hän toistaa valituksessa vaatimuksensa korvaaviin hankintoihin, matkakuluihin ja korvaavan lennon lentolippuihin liittyvien kustannusten korvaamisesta yleissopimuksen 19 artiklan mukaisesti. Valittaja katsoo, että hänen lähettämänsä ilmoitus, johon vastaamisen määräaika oli 18.12.2021, oli (ennenaikainen) muistutus, jossa annettiin riittävät tiedot vastapuolelle vahingon aiheutumisen uhasta. Valittajan mukaan tällaisessa tilanteessa ennenaikaisella muistutuksella noudatetaan asianmukaisesti yleissopimuksen 31 artiklan 2 kappaleen toisessa virkkeessä tarkoitettua vanhentumista koskevaa määräaika. Valittaja väittää vastapuolen muun muassa ohjanneen hänet ”World Tracer System” -järjestelmään. Valittajan mukaan vastapuolelle oli ollut riittävän selvää, että valittaja suorittaisi korvaavat hankinnat 18.12.2021 päättyvän määräajan päätyttyä, mistä aiheutuisi vahinkoa. Koska valittajan mukaan vastapuolella oli ollut varma tieto siitä, ettei valittajaan oltu henkilökohtaisesti yhteydessä ja että matkatavaroita ei ollut toimitettu asetetussa määräajassa, sillä oli jo tuona mainittuna ajankohtana ollut tieto vahingon aiheutumisesta yleissopimuksen 31 artiklan 2 kappaleen toisen virkkeen mukaisesti. Valittaja väittää, että tämän johdosta uutta määräaika ei tarvinnut asettaa matkatavaroiden toimittamisen jälkeen.

Vastapuoli vaatii valituksen hylkäämistä ja väittää, että yleissopimuksen 31 artiklan 2 kappaleen toisessa virkkeessä tarkoitettua vanhentumista koskevan määräajan osalta kyseisen määräyksen sanamuotoa on noudatettava tiukasti. Valittajan vastapuolen mukaan lentoyhtiö voi todella arvioida vahingon aiheutumista vasta sen jälkeen, kun matkatavarat on toimitettu.

Valituksen menestyminen riippuu käsiteltävässä asiassa siitä, ovatko – yleissopimuksen 31 artiklan 2 kappaleen toisen virkkeen sanamuodosta poiketen – ennenaikaiset muistutukset mahdollisia, kun otetaan huomioon kyseisen määräyksen merkitys ja tarkoitus.

Tätä problematiikkaa ei jaoston mukaan ole vielä ratkaistu ylemmänasteisissa tuomioistuimissa. Oikeuskirjallisuudessa ei ole käsitelty mahdollista ennenaikaista muistutusta koskevaa kysymystä. Oikeuskirjallisuudessa todetaan ainoastaan, että yleissopimuksen 31 artiklan 2 kappaleen toisessa virkkeessä tarkoitettua muistutusvelvollisuuden merkitys ja tarkoitus viivästymistapauksissa on ilmoittaa rahdinkuljettajalle niin pian kuin mahdollista sitä vastaan mahdollisesti esitettävästä vaatimuksesta, koska rahdinkuljettajalla on mahdollisuus vapautua vastuusta, jos se pystyy näyttämään toteen, että se tai sen palveluksessa olevat henkilöt ja asiamiehet ryhtyivät vahingon välttämiseksi kaikkiin toimenpiteisiin, joita on voitu kohtuudella edellyttää, tai että niiden on ollut mahdotonta ryhtyä tällaisiin toimenpiteisiin (yleissopimuksen 19 artiklan toinen virke). Tämän toteen

näyttämiseksi rahdinkuljettajan intressissä on kerätä mahdollisimman nopeasti muun muassa tarvittavia asiakirjoja, mikä on sitä vaikeampaa, mitä kauemmin aikaa vahinkotapahtumasta on kulunut, ja mikä on käytännössä mahdotonta, jos rahdinkuljettaja saa tietää sen mahdollisesta vastuusta ensimmäistä kertaa kanteen nostamisen yhteydessä (BeckOGK/Förster, 15.7.2023, MÜ 31 artikla, 21 kohta). Nyt käsiteltävän riidan taustalla oleva tilanne poikkeaa näistä päätelmistä siltä osin kuin vastapuoleen ei kohdistunut vaaraa todisteiden menettämisestä määräajan päättymisen jälkeen, sillä vastapuolelle oli ilmoitettu korvaavien hankintojen tekemisestä etukäteen.

Unionin tuomioistuimelle, joka on toimivaltainen ratkaisemaan tulkintakysymyksiä, on esitettävä tulkintakysymys siitä, ovatko ennenaikaiset muistutukset sallittuja yleissopimuksen 31 artiklan 2 kappaleen toisen virkkeen merkityksen ja tarkoituksen nojalla, ja onko tällainen muistutus siten tehty määräaikoja noudattaen.

[– –]

[allekirjoitukset]